

"slecht ingeburgerd?"

Gisteren is onze auto aangereden. Hij stond voor de deur geparkeerd en er was iemand met de auto tegenaan gegleden. Erg vervelend, maar zoiets kan natuurlijk gebeuren.

Wat het gecompliceerd maakte, was dat deze mevrouw geen rijbewijs kon overleggen.

Onze overbuurman (een nieuwe) had alles gezien en was bij de burens gaan aanbellen, omdat hij dacht dat de auto van hen was. Gelukkig waren de burens thuis. Mijn man was er niet en ik had me in deze situatie geen raad geweten. Een jonge vrouw en man kwamen naar binnen om de schadepapieren in te vullen. Ik vroeg of de vrouw had gereden en zij antwoordde bevestigend.

Toen het nummer van haar rijbewijs moest worden ingevuld werd ze zenuwachtig. Ik had inmiddels gehoord dat ze van Palestijnse afkomst waren en uit Jordanië kwamen. Ze zeiden dat het rijbewijs kwijt was en dat ze een nieuw hadden aangevraagd dat ze juist die dag moesten ophalen. Toen kwam er een oudere vrouw, hun moeder, en verrassing, zij bleek de chauffeur te zijn geweest. Ze had haar zontje van vier, dat ook in de auto had gezeten, thuis gebracht.

Het rijbewijs was niet kwijt geraakt, maar verloren, zei ze.

Ik drong aan dat er misschien ooit een kopie was gemaakt en uiteindelijk besloot ze de waarheid te vertellen. Ze had helemaal geen rijbewijs. Ze had honderd lessen gehad, was vier maal gezakt, maar over een maand zou ze examen doen en zeker slagen. Ze kon prima rijden, ze reed alleen kleine stukjes in hoge nood, eigenlijk was dit de eerste keer en ze was moslim, dus ze loog nooit.

Verder was ze gescheiden, had vier kinderen, of we alsjeblieft niet de politie wilden bellen, want dat werd haar dood. Maar mijn buurman had, zodra hij van dat rijbewijs gehoord had, de politie al gebeld. Toen kwam het verhaal dat haar vriendin had toegestemd dat háár rijbewijsnummer opgeschreven zou worden. Ik vertelde haar dat we dan allebei fraude zouden plegen en dat ik dat niet van plan was. Zij smeekte me of zij zelf de schade mocht herstellen. Aangezien mijn man dit absoluut niet wilde dat dit zonder verzekering afgehandeld zou worden (de schade, schatte de politie later, zou wel tussen de twee- en drieduizend euro liggen, zij dacht tussen de drie- en vijfhonderd euro) kon ik hiermee niet akkoord gaan. Wel had ik erg met haar te doen en de politieagenten, die erg vriendelijk waren, boden de mogelijkheid, de beslissing nog even uit te stellen. 's Avonds heeft mijn man haar bezocht. Ze heeft nog geprobeerd de auto van hem te kopen. Zij wist wel iemand die hem wilde kopen. Maar mijn man wilde slechts haar handtekening onder het schadeformulier.

Ik vind dit een typisch staaltje van de problemen die kunnen ontstaan, wanneer er iets schort aan de inburgering (ze had een Nederlands paspoort en sprak aardig Nederlands), maar van de wetgeving had ze nog niet veel begrepen. Ze dacht dat het niet zo heel erg was als je nog geen rijbewijs had en alleen maar kleine stukjes reed, dat alles onderling te regelen was. Ik had met haar te doen. Ze had duidelijk niet veel geld, maar mijn man is rechttoe, rechtaan en hij vroeg mij of hij dan die paar duizend euro soms zelf moest betalen en ja, daar kan ik de ongerijmdheid ook wel van inzien. Tegelijkertijd vind ik het dom de wet zo te overtreden met de gedachte dat alles wel te regelen is. Ik vind het een heel probleem.

© januari 2013, Alida, BasicPublishing.nl